помалко е ѿ сичките сѣмена земны. * И кога бадe всѣяно, израстова и бива по голѣмо ѿ сичките зеленчюцы, и стрѹва клонь голѣмы, чи можатъ подъ сѣнката негова фтичките небесный да гнѣздатъ * И ставе зи многи притчи имъ дѹмаше словото, както можаха да чѹятъ: * А безъ притчи не имъ дѹмаше слово: а ѡдинено на сѹченицѣте си казваше сичките * И дѹмаше имъ въ той день, като мракна: да преминемъ ѡдватъ * И като ѿ пѹстна народыте, поѣха го, както бѣ въ корава, а и другій корабы бѧха снего. * И была вѣтренна (а) бѹрѧ голѣма: (ь) а волныте сѧ вливаха въ корава, дотолкосъ та цѣше да сѧ напални * А самси бѣ на кормата, спѣш на вѣзглавница: и сабѹдиха го, и дѹмаха мѹ: оучителю. ни та ли е енія, чи погинваме; * И като стана за претѝ на вѧтара, и рече на морето: малчи, престани, и оутихна вѧтара, и была тишина голѧма * И рече имъ: Защо сте тай страшливы; какъ нѣмате вѧра; * И оувоѧхасѧ съ голѧмъ страхъ, и дѹмаха, едина дрѹги мѹ: кой е поистинно тосъ; чи и вѧтара и морето негѡ послѹшватъ;

ГЛАВА Е҃.

И преминаха ѡдватъ морето въ страната гадасинската * И като излѣзе той изъ корабa: тѹтаѯи го срѣщна человѣкъ ѿ гробовете въ нечистъ дѹхъ * Който имаше жилище въ гробовете, и ни съ верѝги. можаше нѧкой да го сварже: * Защото той много пати и съ клапы и съ верѝги свѧрзанъ сѧцъ, и скосвахасѧ ѿ негѡ верѝгитѣ, и клапытѣ сѧ стрѹшѧваха · и никой ни можаше да го (г) оумачи * И вынаги нощь и день въ гробовете, и въ планинитѣ бѣ (й) викаше, и бѣш сѧ скаманіе * А като видѣ Іисса издалечь тичаше, и мѹ сѧ поклони * И викна сголѧмъ гласъ, рече· що е менѣ и тебѣ Іисе, сыне на Бга горнагѡ · Заклѣвамъ та съ Бга, ни ма мачи. * Защото мѹ дѹмаше: излѣзъ нечистый дѹхе ѿ человѣка. * И пыташе го, какъ ти

(а) фѹртѹна (в) талаз те (г) оумегчи